

kunne heller ikke vente i disse Amtsraadskrebs at finde Repræsentanter, som have den nødvendige Sagskundskab til at kunne afgjøre de Spørgsmaal, der, hørende disse Interesser, kunne komme under Overveelse, de maae snarere vente at finde saadanne Medlemmer i deres egen Kreds; hertil kommer, at naar Kjøbstædernes Delegerede maae foretage besværlige og bekostelige Reiser, for at faae Anliggender afgjorte paa en mindre helbig Maade end den, paa hvilken de kunne blive afgjorte i deres egen Kreds, træder det endnu mere frem, at saadanne Kjøbstæders Interesser ikke ville blive varetagne paa en fyldestgjørende Maade. Hvad nu iøvrigt disse Reiser angaaer, da mener jeg, at denne Bestemmelse i Loven har modtaget en stor Forbedring ved Behandlingen i Landstinget, idet det nemlig i Loven er fastsat, at Vedkommende skulle have Rejsegodtgjørelse, medens det oprindelige Lovudkast gik ud paa, at der for saadanne Reiser ikke skulde gives noget Vederlag. Jeg finder det aldeles i sin Orden, at det Arbejde, man gjør i Communes Tjeneste, ikke bør vederlægges. Det er en Fordring, som en fri Forsatning stiller til sine Borgere, at de skulle offere en Deel af deres Tid for det almindelige Bedste uden Vederlag; men jeg synes, at man gaar forvidt, naar man siger, at Vedkommende, for at opfylde denne Borgerpligt, desuden skal offere Penge til, og det vil være Tilfældet, forsaavidt man som Repræsentant skal deeltage i disse Møder. Landstinget har nu foreslaaet en Rejsegodtgjørelse af 3 Mk. pr. Mil, men jeg troer rigtig nok, at den i mange Tilfælde vil være for ringe; thi naar en Mand offrer det Offentlige sin Tid og sit Arbejde, bør han ikke desforuden komme til at betale Penge af sin egenomme; jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at der hertil skeer en Forandring, hvad enten denne gaaer ud paa at forhøje, hvad der nu er fastsat pr. Mil, eller at bestemme, at Vedkommende skulle have de Udgifter, som erte for hundre med Reisen frem og tilbage fra Møderne, godtgjorte.

Hvad nu angaaer den Indvirkning, som Kjøbstædernes Repræsentanter ville faae paa Afgjørelsen af Landbefolkningens Interesser,

vil den for Kjøbstæderne være af mindre Betydning, idet det jo altid maae fastholdes, at de blive i Minoriteten, og at de ikke have den nødvendige levende Interesse for Landboforholdene, der ligge udenfor deres Kreds, som skulle gjøre, at de kunne faae særlig Indflydelse paa disse; efter Forholdets Natur ville saadanne Sager blive overlodte til Landboernes Afgjørelse; og Kjøbstædernes Repræsentanter ville altsaa heller ikke i den Henseende faae en Etstatning for den større Indflydelse, som Landets Repræsentanter kunne til at udøve paa Afgjørelsen af Kjøbstædernes Sager. I Motiverne til det oprindelige Lovudkast er det ogsaa indrømmet, at der kunde tænkes, at man vilde gaae Kjøbstædernes Interesser for nær; Sp. 1181 hedder det nemlig under Lit. k: „Endelig er Amtsraadet bemyndiget til at bestemme, at ogsaa andre end de udtrykkelig nævnte Udgifter kunne afholdes af Amtets Kasse, dog saaledes, at Amtsraadets Beslutning i disse Tilfælde vil være at indstille til Indenrigsministeriets Approbation, for at Ministeriet derigennem kan påaase, at Kjøbstædecommunerne Interesser ikke gaaes for nær.“

I denne Udtalelse fra Ministertets Side ligger der efter min Formening en ligesvem Anerkendelse af den Frygt, som blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Herh), og som jeg har hørt bekræftet ved Udtalelser fra Kjøbstæder, i flere Tilfælde kan vise sig at være begrundet. Fremdeles skulle Kjøbstæderne deeltage i Afbetalingen af den Gjæld, som er stiftet for at fremme Betarbejder, medens der ikke er nogen Udigt til, at Landcommunerne skulle hve Tilskud til Dækningen af den Gjæld, som er stiftet af Byerne, saa at det synes, at Kjøbstædecommunerne ogsaa i den Henseende ville komme til at bringe Offere. Imidlertid erkjenner jeg fuldkommen, at man ikke bør opstille en saadan Forssjel mellem Kjøbstad og Land, Ingen skal villigere indrømme det end jeg; men da det er en ubeskridelig Kjendsgjerning, at den eksisterer, mener jeg, at man for at undvæne denne Forssjel i Interesser, som endnu længe vil findes mellem Kjøbstad og Land, maa være meget varsom med at lade en saadan Forandring ind-